

Miesięcznik Sanktuarium "Na Piasku" w Krakowie
Bazylika Karmelitów

na Piasku

Fundacja św. Jadwigi Królowej

listopad 2015

ISSN 2299-877X

NR 8 (459)

Nadzieja, która nie zawodzi...

Z homilli papieża Franciszka z 1.11.2013 r.

O tej godzinie, u schyłku dnia, gromadzimy się na tym cmentarzu i myślimy o naszej przyszłości, myślimy o tych wszystkich, którzy odeszli, którzy nas uprzedzili w życiu i spoczywają w Panu. Bardzo piękna jest wizja nieba, o jakiej usłyszeliśmy w pierwszym czytaniu: Pan Bóg, piękno, dobroć, prawda, czułość, pełnia miłości. To wszystko nas czeka. Ci, którzy nas uprzedzili i umarli w Panu, już tam są.

I jeśli dzisiaj wspominamy tych naszych braci i siostry, którzy nas uprzedzili w życiu i są w niebie, to dlatego że zostali obmyci krwią Chrystusa. To jest nasza nadzieja; nadzieja krwi Chrystusa. Nadzieja, która nas nie zawiedzie. Jeśli przez życie idziemy z Panem, to On nas nigdy nie zawiedzie. Usłyszeliśmy w drugim czytaniu słowa, które Apostoł Jan skierował do swoich uczniów: "Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat dlatego nas nie zna... Jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest (1J 3,1-2). Widzieć Boga, być podobnym do Boga: to jest nasza nadzieja.

I dzisiaj w dniu Wszystkich Świętych i jeszcze przed Dniem wiernych zmarłych, koniecznym jest pomyśleć trochę o nadziei; ta nadzieja towarzyszy nam przez całe życie. Pierwsi chrześcijanie oznaczali nadzieję kotwicą, jakby życie było zarzuconą kotwicą na brzegu Nieba, a my wszyscy zmierzający w kierunku tego brzegu, uczeplieni łańcucha kotwicy.

To jest bardzo piękny obraz nadziei; mieć serce zakotwiczone tam, gdzie są nasi przodkowie, gdzie są święci, gdzie jest Jezus, gdzie jest Pan Bóg. To jest nadzieja, która nie zawodzi; dzień dzisiejszy i jutrzejszy są dniami nadziei. Nadzieja jest trochę jak zaczyn, który poszerza duszę.

W życiu są trudne chwile, ale dzięki nadziei dusza idzie do przodu i spogląda na to, co nas czeka. Dzisiaj jest dzień nadziei. Nasi bracia i siostry znajdują się w obecności Boga i my także tam będziemy dzięki czystej łasce Pana, jeśli podążać będziemy drogą Jezusa. Kończy Apostoł Jan: "Każdy zaś, kto pokłada w Nim nadzieję, uświęca się (zostaje oczyszczony)" (w. 3). Również nadzieja nas oczyszcza, sprawia ulgę. To oczyszczenie w nadziei w Jezusie Chrystusie pozwala nam iść z pośpiechem, natychmiast. Przy tym dzisiejszym zachodzie słońca, każdy z nas może pomyśleć o własnym schyłku życia. "Jaki będzie schyłek mojego życia? Wszystkich nas czeka taki schyłek życia. Spoglądam na niego z nadzieją? Czy spoglądam z tą radością bycia przygarbionym przez Pana?". To jest chrześcijańska myśl, która napawa nas pokojem.

Dzisiaj jest dzień radości, ale radości pogodnej, spokojnej, radości pokoju. Pomyślmy o schyłku życia tylu braci i sióstr, którzy nas uprzedzili, pomyślmy o naszym schyłku życia, kiedy nadejdzie. Pomyślmy o naszym sercu i zapytajmy się: "gdzie zakotwiczone jest moje serce"? Jeśli nie jest zbyt dobrze zakotwiczone, to zarzućmy kotwicę na tamten brzeg, wiedząc, że nadzieja nie zawodzi, ponieważ Pan Jezus nigdy nie zawodzi.

Spis treści

Nadzieja, która nie zawodzi...	2
Modlitwy za zmarłych w listopadzie	2
Miedzy niebem a ziemią	2
Komentarze biblijne	4
Kalendarium wydarzeń	6
Jankowski! Nie pisz tyle...	7
W tyglu wiedzy medycznej	8
Szkaplerz.	
Dar niebieskiej Matki	9
Świętość dla każdego	10
Światowe Dni Młodzieży. Kraków 2016	11
Kalendarium sanktuarium. Listopad 2015 r.	12
Manuskrypty Ojców Karmelitów	12

Redaguje zespół:

O. Karol Amrož, Alicja Bednarczuk, Magdalena Chuchmacz, O. Zbigniew Czerwień, Stanisław M. Jankowski, O. Adam Matoryn, Bogusław Nowaliński, Agnieszka Rosół, Szymon Sułeczki, Ewa Wiehler, Agata Wodka, Sylwester Wolak, Maria Zgut.

Asystent kościelny:

O. Marcin Siemek O. Carm., proboszcz.

Redaktor wydania:

Sylwester Wolak.

Skład:

Dariusz Wasilewski.

Adres redakcji:

Kraków, ul. Karmelicka 19, tel. 12 632-00-70,
e-mail: parafia@karmelici.pl,
www.parafia.karmelici.pl

Datki na pomoc najuboższym można wpłacać na specjalnie uruchomiony rachunek:
Parafia Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Krakowie, ul. Karmelicka 19, Kraków,
nr 88 1160 2202 0000 0000 4120 1231

Jesteśmy w internecie pod adresem:
www.parafia.karmelici.pl

Drodzy Parafianie

i wszyscy modlący się w tym Sanktuarium!

Decyzją Ojca Prowincjała, Bogdana Megera O. Carm. i po zatwierdzeniu tejże decyzji przez ks. Kardynała Stanisława Dziwisz, z dniem 1 sierpnia 2015r. zostałem mianowany proboszczem tutejszej parafii pw. Nawiedzenia NMP. Przejęcia i kanonicznego wprowadzenia w urząd dokonał, delegowany przez ks. Kardynała, Dziekan naszego dekanatu, ks. Prałat Grzegorz Szewczyk dn. 23 sierpnia 2015r.

Przyznam szczerze, że decyzja ta była dla mnie wielkim zaskoczeniem; nie spodziewałem się jej tak szybko. Mam za sobą dopiero niespełna dziesięć lat pracy duszpasterskiej. Większość tego czasu spędziłem właśnie tu, pośród Was, najpierw jako wikariusz, potem jako katecheta, z trzyletnią przerwą na pracę w Baborowie. To tu stawiałem pierwsze kroki w swojej duszpasterskiej pracy. Kiedy jednak ta wiadomość, że zostałem proboszczem, zaczęła do Was docierać, wielu z Was od razu przyjęła ją bardzo ciepło i otoczyła mnie swoją serdecznością, wyrażając jednocześnie swoją gotowość wsparcia. Dziękuję Wam za życzliwość i miłe przyjęcie. Proszę Was o modlitwę.

Bardzo liczę na moich współbraci w Karmelu, na ich życzliwość i wsparcie; od starszych – na dobrą radę i duszpasterskie doświadczenie; od młodszych – na pomoc i zaangażowanie w różne akcje duszpasterskie. Zdążyłem przekonać się i doświadczyć ich życzliwości i pomocy, za co wyrażam im wdzięczność. Chciałbym kierować parafią razem z nimi na płaszczyźnie partnerskiej współpracy, a nie na kierowniczej zależności.

Zależy mi bardzo na tym, aby ożywić naszą wspólnotę parafialną. Pragnę Was zaprosić do współpracy i zaangażowania się poprzez różne grupy parafialne i wydarzenia, które będą dziać się w naszej parafii. Wielką nadzieję pokładam w powoływanej obecnie Radzie Duszpasterskiej. Niektóre osoby zdążyłem już poznać i przekonać się o ich woli zaangażowania w budowanie wspólnoty parafialnej. Liczę też na wszystkie zespoły i grupy parafialne. Liczę na wszystkich parafian; zarówno na sprawdzonych w bojach weteranów, kochających to miejsce i troszczących się o nie od długich lat, jak i na tych młodszych, którym pomimo zabiegania, powinno się więcej chcieć, bo mają więcej sił. Jestem przekonany, że nie ma takiego człowieka, który by wszystko wiedział najlepiej i wszystko potrafił; stąd nie będę proboszczem, który zjadł wszystkie rozumy. Jednocześnie jestem mocno przekonany, że nie ma też takiego człowieka, który by nie miał nic do zaoferowania. Więc nikt nie powinien się czuć zwolniony z udziału w kształtowaniu oblicza naszej parafii.

Taką szczególną okazją dla ożywienia nas wszystkich i czynnego zaangażowania się we wspólnotę parafialną będą zbliżające się Światowe Dni Młodzieży. Przed naszą parafią, jako częścią Kościoła krakowskiego, stoi wielkie wyzwanie, aby przyjąć i ugościć młodych ludzi z całego świata. Czas biegnie bardzo szybko i tak naprawdę niewiele czasu pozostało, a do zrobienia bardzo wiele. Nasza świątynia, między innymi, została wydelegowana na miejsce prowadzenia katechez podczas światowego spotkania młodych ludzi. To wiąże się z tym, że przez naszą świątynię przewinie się bardzo duża liczba pielgrzymów. Jest to dla nas okazja, aby dobrze zaprezentować nasze Sanktuarium, które od wieków jest siedzibą Patronki naszego miasta. Zwracam się do Was z prośbą, w miarę Waszych możliwości, o pomoc w organizacji tego wydarzenia. Proszę swą kierując również do tych, którzy są w stanie przyjąć młodych ludzi do swoich domów. Proszę – otwórzcie dla nich drzwi. Niech Ci młodzi pielgrzymi poznają naszą polską gościnność. To wielkie dzieło wesprzyjmy nade wszystko naszą modlitwą.

Ufam, że sił i zapału do pracy będzie mi dodawać królująca w tym Sanktuarium Matka Boża Piaskowa – Pani Krakowa. Jej zawierzam moje pasterzowanie; całą parafię i wszystkich przybywających do naszego Sanktuarium.

Na koniec raz jeszcze proszę Was, przyjmijcie mnie do wspólnoty parafialnej i razem troszczmy się o ten kawałek krakowskiej ziemi „Na Piasku”, aby stał się częścią Królestwa Bożego.

O. Marcin Siemek O. Carm.

Przez cały listopad
modlimy się za zmarłych.

We wtorki i piątki
18⁰⁰

Droga Krzyżowa
z wypominkami

W pozostałe dni tygodnia
18³⁰

Różaniec
z wypominkami

Miedzy niebem
a ziemią

W naszej Bazylice
zostało ochrzczonych
41 dzieci:

- w lipcu – 7
- w sierpniu – 6
- we wrześniu – 10
- w październiku – 18

Sakrament małżeństwa
zawarło 16 par:

- w lipcu – 3
- w sierpniu – 4
- we wrześniu – 5
- w październiku – 5

Do wieczności
z naszej wspólnoty
odeszło 12 osób:

- w lipcu – 6
- w sierpniu – 1
- we wrześniu – 5

Komentarze biblijne

1 listopada

Mt 5, 1-12a

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami:

Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.

Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadają ziemię.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladowają was, i gdy mówią kłamliwie wszystko złe na was z mego powodu. Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie.

Osiem Błogosławieństw jest często nazywane Dekalogiem Nowego Testamentu. Pokazują one głębię chrześcijaństwa, są mapą przekazaną przez Jezusa, która ma poprowadzić człowieka do Boga. Błogosławieństwa są obietnicami Królestwa Bożego, dla tych którzy się nawrócili i kroczą drogą nowego życia. Oryginalny grecki tekst używa słowa *makarioi*, co właściwie znaczy „szczęśliwi”. Zatem błogosławiony to człowiek szczęśliwy. Jak jednak patrzeć na owo szczęście w kontekście bycia ubogim, smutnym czy spragnionym? Patrząc na tło historyczne owi ubodzy itd. są szczęśliwi nie, dlatego, że pod względem moralnym przewyższają innych, lecz z powodu szczególnej troski, jaką Bóg ich otacza. Błogosławieństwa są gwarancją, że stosując się do Jezusowych instrukcji doświadczymy wiecznego szczęścia, a jednocześnie pokazują, że Bóg nigdy nie odwraca się od człowieka – nawet, kiedy cały świat jest przeciwko nam.

A czy Ty potrafisz korzystać z Jezusowej instrukcji dojścia do Boga?

8 listopada

Mk 12, 38-44

Jezus nauczając mówił do zgromadzonych:

Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystrych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozorów odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok». Potem usiadł naprzeciw skarboxy i przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarboxy. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarboxy. Wszyscy, bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie.

Małżeństwo w Piśmie Świętym jest obrazem szczęścia i osobistego sukcesu w życiu domowym, wdowieństwo natomiast obrazem straty i pustki. Wdowy miały skromne źródło dochodów, były pozbawione prestiżu społecznego i szacunku we wspólnocie, dla której ważna była pozycja jej członków. Uboga wdowa pokazuje, że można dać bardzo dużo w zasadzie nic nie mając i niewiele znacząc w otaczającym społeczeństwie. Owa kobieta oddaje wszystko, co posiada, a nie tylko to, co jej zbywa. W jej ofercie nie jest ważna ilość, ale „jakość”, ponieważ jej dar wypływa z czystego serca. Dwa pieniążki wrzucone przez wdowę do skarboxy mogą być symbolem bezgranicznej i prawdziwej miłości do Boga i całkowitego zawierzenia mu swego życia. Wielkim bogactwem tej kobiety jest wiara w Bożą Opatrzność, która daje wewnętrzną wolność uwalniając od trosk i lęków życia codziennego.

A czy Ty potrafisz powierzyć swoje życie Bogu w całości?

15 listopada

Mk 13, 24-32

Jezus powiedział do swoich uczniów:

W owe dni, po wielkim ucisku słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku. Gwiazdy będą padać z nieba i moce na niebie zostaną wstrząśnięte. Wówczas ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą. Wtedy pośle On aniołów i zbierze swoich wybranych z czterech stron świata, od krańca ziemi aż do szczytu nieba. A od drzewa figowego uciecie się przez podobieństwo. Kiedy już jego gałąź nabiera soków i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, że blisko jest, we drzwiach. Zaprawdę, powiadam wam: Nie

przemienie to pokolenie, aż się to wszystko stanie. Niebo i ziemia przemina, ale moje słowa nie przemina. Lecz o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.

Chrystus podkreśla w swoich słowach przemijalność wszelkiego stworzenia, świata oraz człowieka na świecie. Nic w naszym ziemskim życiu nie jest wieczne. Wszystko ma swój początek i koniec. Nikt z nas nie wie, kiedy nastąpi jego osobisty koniec świata, czyli śmierć, która jednocześnie będzie początkiem nowego życia. Zakończenie ziemskiego istnienia przypieczętuje eschatologiczne nadejście Jezusa, jako Syna Człowieczego, które będzie wydarzeniem kluczowym. Nikt oprócz Boga nie wie, kiedy nastąpi koniec. Proces wzrostu drzewa figowego może symbolizować zbliżającą się Paruzję. Najlepszymi i najbardziej ulubionymi figami dla mieszkańców Palestyny były te dojrzewające w maju i zbierane początkiem lata. Owoce zbierane wczesną jesienią służyły często, jako pokarm dla bydła. Zatem nawet najpiękniejsze ludzkie życie tu na ziemi nie da się porównać do nowego, lepszego i nieprzemijającego życia z Bogiem.

A czy Ty jesteś gotowy na nadejście lata?

22 listopada

J 18, 33b-37

Piłat powiedział do Jezusa: Czy Ty jesteś Królem żydowskim?

Jezus odpowiedział: Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?

Piłat odparł: Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Coś uczynił?

Odpowiedział Jezus: Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, służyłby mi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd.

Piłat zatem powiedział do Niego: A więc jesteś królem?

Odpowiedział Jezus: Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu.

Tytuł króla zwykle kojarzy się nam z władzą, bogactwem i sławą. Piłat zadaje pytanie Jezusowi czy jest królem, jednak rozumie „królewskość” w sposób ziemski. Natomiast Boże królestwo to nie bogactwo, zewnętrzny przepych czy władza rozumiana na sposób ludzki. Jezus, jako Król wskazuje na takie wartości jak pokora, miłosierdzie, sprawiedliwość, cichość, przebaczenie, pokój i cierpienie. To nimi kierował się w swoim nauczaniu. Jezus nie jest królem poprzez ludzkie nominacje i wyróżnienia, ale jest Królem, jako Bóg. Boża nominacja przewyższa wszystkie ludzkie układy, zależności i wartości. Jezusowa godność pochodzi od Boga i nikt nie jest w stanie mu jej odebrać. W Jezusowym królestwie nie chodzi o wygodne i przy-

jemne życie bez trosk życia codziennego, a o życie w prawdzie. Każdy został stworzony na obraz i podobieństwo Boga, dlatego jesteśmy nosicielami królewskiej godności. Nie zniszczy jej żaden człowiek, choroba, słabość czy problemy życia codziennego. Świadomość swojej godności i wartości pozwoli nam zachować wolność, spokój ducha i ufność Bogu, nawet w najtrudniejszych momentach naszego życia.

A czy Ty jesteś świadomy swojej godności i relacji z Bogiem?

29 listopada

Łk 21, 25-28. 34-36

Jezus powiedział do swoich uczniów:

Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego na obłoku z wielką mocą i chwałą. A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie. Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociężałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie przypadł na was znienacka, jak potrzask. Przyjdzie on bowiem na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym.

Nikt z nas nie wie, kiedy nastąpi koniec ten biblijny eschatologiczny, jak również ten nasz osobisty tu na ziemi, którego wyrazem jest śmierć. Jezus zapowiadając swoje powtórne przyjście, oznajmia, że niewierzący będą mdleć ze strachu, ponieważ oni będą widzieć tylko wydarzenia zagrażające ich ziemskiej egzystencji. Ludzie wierzący mają nabrać otuchy i odzyskać nadzieję, ponieważ nadchodzi zbawienie ich duszy i ciała. Najważniejsze jednak w tym wszystkim jest to by być czujnym, czyli przygotowanym na spotkanie z Bogiem. Czuwać etymologicznie oznacza, „nie spać” stąd „trwać bez snu”. Ten obraz opisuje właściwy sposób myślenia ludzi wierzących. Mają być przebudzeni i trzeźwi, czyli kierować się ufnością i posłuszeństwem Bogu. Czuwanie to rozważanie, rozmyślanie, wytyczanie sobie Bożych celów i realizowanie ich, podejmowanie inicjatywy, koncentrowanie się na tym, co jest ważne. Czuwać, to modlić się w Duchu, wyrażać Bogu ufność, posłuszeństwo, wdzięczność, wyznawać grzech, mówić o swoich potrzebach. Uwielbiać Boga. Czuwać, to rozważać Słowo Boga, poszukiwać tego, co jest wolą Bożą, co jest mądre, co przemienia myśli i pragnienia.

A czy Ty dziś jesteś czujny?

Kalendarium wydarzeń

16 lipca 2015 r.

Uroczystość Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel – Głównej Patronki Naszego Zakonu. Jednocześnie w naszym Sanktuarium Odpust. O godz. 18:00 została odprawiona uroczysta Msza św., której przewodniczyli Ojcowie Franciszkanie Konwentualni. Po Mszy św. odbyła się procesja po krążgankach klasztornych. W tym dniu do Rodziny Szkaplerznej zostało przyjętych 150 osób.

26 lipca 2015 r.

Żegnaliśmy ustępującego Proboszcza o. Romana Tupaja O. Carm. Podczas Mszy św. o godz. 19:00, której przewodniczył o. Roman, dziękowaliśmy za trzy lata jego posługi proboszcza w naszej karmelitańskiej świątyni. Decyzją o. Prowincjała, o. Roman został mianowany przeorem i proboszczem klasztoru w Lipinach.

23 sierpnia 2015 r.

Podczas Mszy św. O godz. 19:00 nastąpiło kanoniczne przejęcie i wprowadzenie w urząd proboszcza o. Marcina Siemka O. Carm., którego dokonał Dziekan Dekanatu Centrum Ks. Grzegorz Szewczyk.

8 września 2015 r.

Uroczystość Odpustowa ku czci Matki Bożej Piaskowej – Pani Krakowa. Uroczystej Sumie Odpustowej o godz. 18:00 przewodniczyli Ojcowie Franciszkanie Reformaci. We Mszy św. uczestniczyli także księża z naszego dekanatu. Po Mszy św. po klasztornych krzyżankach przeszła procesja eucharystyczna.

25 października 2015 r.

W uroczystej procesji zostały wprowadzone do naszej świątyni symbole Świątowych Dni Młodzieży. Symbole te, przedstawiciele naszej parafii, odebrali z rąk ks. Bp. Grzegorza Rysia, w Niedzielę Palmową, 13 kwietnia 2014r.

Jankowski! Nie pisz tyle...

W październiku – w sali konferencyjnej Biblioteki Jagiellońskiej – celebrowaliśmy jubileusz 50-lecia pracy twórczej naszego redakcyjnego kolegi – Stanisława Marii Jankowskiego.

Oprócz drukowanych od ponad 10 lat publikacji w „Na Piasku”, czy organizowanych przezeń w ostatnich latach w parafii „Spotkań z historią”, S. M. Jankowski jest autorem powieści historycz-

nych związanych tematycznie m.in. z okresem II wojny światowej i publikacji na temat zbrodni katyńskiej. Za książkę *Dziewczęta w maciejówkach* (Wydawnictwo Trio, Warszawa 2012) został uhonorowany w Śródmiejskim Ośrodku Kultury w Krakowie w listopadzie 2012 Nagrodą Krakowska Książka Miesiąca. Jego autorstwa są m.in: *Żołnierze „Zielonego”* (1977), *Dom dla jedynaka* (1979), *„Chlebowy”*, *„Czarny” nadaje o trzeciej* (1979), *Znak Jastrzębca* (1979), *Szable i rapiery* (1980), *Steny z ulicy Mogiłskiej* (1980), *Steny biją celnie* (1984), *Głową muru* (1986), *Królewski kurier* (1986), *Jak krakowscy żacy wygrali swoją wojnę ze Szwedami* (1986), *Powrót do Katynia* (1990, współautor: E. Miszczak), *Strzały pod więzieniem: najśłynniejsze akcje Armii Krajowej* (1992), *Kwadran na Zamarynowie* (1995), *Generał Leopold Okulicki „Niedźwiadek”: fakty – doku-*

menty – ślady – legenda (1996), *Czterdziestu co godzinę* (2002), *Dzień rozpoczął się szczególnie...* (2003), *Karski: raporty tajnego emisariusza* (2009), *Dziewczęta w maciejówkach* (2012).

Koledzy z „Na Piasku” gratulują Jubilatowi wspaniałej rocznicy, życząc mu wielu lat w zdrowiu i w otoczeniu kochanej rodziny.

*

Stasiu!

Tytuł niniejszej notatki „ukradłem” z motta konferencji zorganizowanej dla uczczenia Twojego jubileuszu.

I częściowo się z nim zgadzam.

Jeśli brak Ci sił (nie wierzę), pomysłów (nie wierzę), czasu (nie wierzę) lub chęci (wierzę ☺) – możesz (pozwalam) nie pisać dla innych...

Ale dla „Na Piasku” pisać musisz!

(ss)

Doroczne nocne zwiedzanie obiektów sakralnych w połowie sierpnia zachęca tysiące krakowian i turystów do odwiedzenia niedostępnych na co dzień miejsc i zbiorów.

W dniach 14–15 sierpnia 2015 roku klasztor karmelitów zaprezentował zwiedzającym wystawę *W tyglu wiedzy medycznej* ukazującą starodruki medyczne ze zbiorów własnej biblioteki. Ekspozycja była pokłosiem międzynarodowej konferencji, która odbyła się w czerwcu 2014 roku w klasztorze, a zatytułowanej „*Livres de collectionneurs et curiosité médicale dans l'Europe du XVe au XVIIe siècle*” (Książki kolekcjonerów i ciekawość medyczna w Europie od XV do XVII wieku). Pretekstem do jej zorganizowania była kolekcja ksiąg medycznych zgromadzona w klasztorze karmelitów „na Piasku”.

Na zaproszenie organizatorów (Magdaleny Koźluk i Witolda Pietrzak z Uniwersytetu Łódzkiego oraz Szymona Sułeckiego z Klasztoru Karmelitów) do sali bibliotecznej przyjechali goście z Francji i Włoch. Kolejnym sesjom konferencji przewodniczyły Panie Prof. Véronique Boudon-Millet (Francuska Akademia Nauk, Sorbona), Prof. Danielle Gourevitch (prezes Francuskiego Towarzystwa Historii Medycyny z Paryża) i Prof. Jaqueline Vons (Centrum Badań nad Renesansem z Tours).

Konferencja stała się również okazją do ukazania szerszej publiczności skarbów naszej biblioteki i stojących za nimi badawczych możliwości. Efektem tego są niedawno

opublikowane we francuskich periodykach artykuły na temat wydania Dioskoridesa z 1549 r., a nieco wcześniej o *Articelli* – podręcznej kompilacji wiedzy medycznej – książkach z naszych zbiorów.

Konferencja spotkała się również z dużym zainteresowaniem ze strony mediów, czego dowodem są wzmianki w kilkunastu gazetach oraz dwa artykuły w „Gościu Niedzielnym” i bogato ilustrowanym „Modnym Krakowie”.

Tegoroczna wystawa na krużgankach klasztornych przygotowana przez Magdaleny Koźluk i Szymona Sułeckiego miała przybliżyć szerszej publiczności ten niezwykle fragment biblioteki karmelitańskiej. Niezwykle dlatego, że poprzez szacunek dla ksiąg, zachowana została w tutaj najszerszym księgozbiornym kolekcja tematycznie nie związana z działalnością zakonników. Kolekcja znalazła się tutaj jako dziedzictwo stryja i ojca jednego z nowicjuszy – Eliasza Nymmana, który wstąpił w poł. XVII wieku do klasztoru krakowskiego. Jest wyjątkowo cenna ponieważ zawiera niemal pełną bibliotekę wybitnego XVI-wiecznego lekarza i naukowca Antona Schneebergera (1530-1581), który w połowie XVI wieku przybył do Krakowa z Zurychu. Oprócz praktyki lekarskiej, zajmował się balneologią, medycyną wojskową, kore-

spondował z wybitnym botanikiem Konradem Gesnerem. Schneeberger znany był między innymi z tego, że jako pierwszy wydał w 1557 katalog roślin z ich polskimi nazwami. Na wystawie prezentowana jest niewielka książeczka, na której marginesach od 1556 r. właśnie je notował. Notatki rękopiśmienne poczynione w księgach stanowią największą wartość, gdyż ukazują warsztat naukowy tego lekarza-humanisty.

Pozostałe księgi wybrane z bogatego księgozbioru karmelitańskiego ukazują najciekawsze starodruki medyczne. Można tu zobaczyć ilustrowane zielniki, ryciny z narzędziami chirurgicznymi, traktaty pediatryczne i położnicze. Pierwsze wydanie dzieła o chorobie polskiej, czyli kołtunie z 1600 roku, schemat mnemotechniczny opisujący teorię humoralną, czy schemat kolorów moczu. Ekspozycję dopełniają tablice informujące o rodzaju dzieł medycznych, ich historii w karmelickiej bibliotece oraz przedstawiające postać głównego bohatera – Antona Schneebergera.

Wystawa cieszyła się dużą popularnością i na prośby zwiedzających została w październiku wznowiona. Będzie można ją obejrzeć na krużgankach klasztornych do 10 listopada w godzinach 14–15.

Zapraszam do śledzenia różnorodnych wydarzeń muzealno-bibliotecznych na naszym facebookowym fanpage’u: **Archiwum i Biblioteka OO. Karmelitów „na Piasku”**.

Szymon Sułecki

Szkaplerz

Dar niebieskiej Matki

Szkaplerz karmelitański swą historią sięga XII wieku. Duchowi synowie Proroka Eliasza prowadzili życie modlitwy na Górze Karmel w Palestynie. Nazywali się Braćmi Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. Z powodu prześladowań Karmelici musieli opuścić Ziemię Świętą. Udali się najpierw na Sycylię, a potem do Francji i Anglii. W Europie napotkali jednak liczne trudności, które mogły doprowadzić nawet do kasacji Zakonu. Największym niebezpieczeństwem okazał się dekret Soboru Laterańskiego IV (1215) zabraniający zakładania nowych zakonów; dekret nie uznawał także istnienia tych zakonów, które nie były oparte na jednej z klasycznych, oficjalnie zaaprobowanych przez Kościół reguł. W Anglii szczególnie świątobliwością wślawił się św. Szymon Stock. Kiedy dostrzegł niebezpieczeństwa grożące Zakonowi, błagał Najświętszą Dziewicę o pomoc. W nocy z 15 na 16 lipca 1251 roku w otoczeniu Aniołów uj-

rzył Najświętszą Maryję Pannę, która podała mu Szkaplerz koloru brązowego. Usłyszał wtedy te słowa Maryi: „Przyjmij najmilszy synu Szkaplerz twego Zakonu jako znak mego braterstwa, przywilej dla ciebie i wszystkich karmelitów. Kto w nim umrze, nie zazna ognia piekielnego. Oto znak zbawienia, ratunek w niebezpieczeństwach, przymierze pokoju i wiecznego zobowiązania”. Interwencja Maryi okazała się skuteczna; nie tylko nie rozwiązano Zakonu, ale jeszcze przed swoją śmiercią Szymon Stock mógł bez przeszkód, zaopatrzonego w listy polecające papieża, zakładać nowe klasztory: w Brukseli, w Liege, w Malines, w Gandawie, w Utrechcie, w Szkocji i Irlandii.

W XIV wieku Najświętsza Maryja Panna ukazała się papieżowi Janowi XXII i poleciła szczególną opiekę nad „Jego Zakonem Karmelitańskim”. Obiecała obfite łaski i zbawienie należącym do Zakonu, którzy wiernie wypełniają swe śluby,

a także należącym do Bractwa Szkaplerznego, którzy zachowają cnotę czystości według swego stanu i modlą się za Kościół. W końcu obiecała wszystkim nadzwyczajną łaskę, znaną pod nazwą „przywileju sobotniego”: „Ja, ich Matka, w pierwszą sobotę po ich śmierci, wyzwolę ich z czyśćca i zawiodę na górę życia wiecznego”.

Stolica Apostolska zaliczyła Szkaplerz do sakramentaliów. Swą władzą potwierdziła przywileje Szkaplerza, opierając ich skuteczność na modlitwach całego Kościoła. Szkaplerz, obok Różańca, stał się jednym z podstawowych nabożeństw maryjnych.

Karol Amrož, O. Carm.

Przywileje Szkaplerza karmelitańskiego

1. Wszyscy noszący Szkaplerz święty mają zapewnioną opiekę Matki Bożej (co do duszy i ciała) w tym życiu i szczególną pomoc w godzinie śmierci.
2. Nie zostanie potępiony ten, kto umrze odziany szkaplerzem świętym.
3. Każdy, kto pobożnie nosi Szkaplerz i zachowuje czystość według swego stanu, zostanie wybawiony z czyśćca w pierwszą sobotę po swej śmierci.
4. Należący do Bractwa Szkaplerznego są duchowo złączeni z Zakonem Karmelitańskim i mają udział w jego duchowych dobrach za życia i po śmierci (w Mszach Św., Komuniach Św., umartwieniach, modlitwach, postach itp.).

Obowiązki przyjmujących Szkaplerz Święty

1. Przyjąć poświęcony Szkaplerz sukienny z rąk kapłana lub upoważnionej osoby.
2. Nosić Szkaplerz według swojej możliwości.
3. Odmawiać codziennie modlitwę naznaczoną w dniu przyjęcia do Bractwa (zazwyczaj „Pod Twoją obronę...”).
4. Naśladować cnoty Matki Najświętszej i szerzyć Jej cześć.

Praktyki zalecane członkom Bractwa Szkaplerznego (jako rady)

1. Stawać się godnymi macierzyńskiej miłości Królowej Karmelu przez nieskazitelne życie.
2. Przystępować do Sakramentu Pokuty i Komunii świętej przynajmniej raz w miesiącu, a zwłaszcza z okazji świąt Matki Bożej.
3. Przy okazji nawiedzać kościół i modlić się do Matki Najświętszej.
4. Brać udział w procesji szkaplerznej w kościele karmelitańskim (jeśli to możliwe) i szerzyć nabożeństwo szkaplerzne.
5. Praktykować co jakiś czas dobrowolne wyrzeczenia (małe umartwienia).
6. Wzywać opieki Maryi aktami strzelistymi, np. „Królowo Szkaplerza świętego, weź mnie pod płaszczy Twęj opieki”.
7. Interesować się Zakonem Karmelitańskim; jego historią, rozwojem, działalnością.
8. Wspomagać go modlitwą, jałmużną, zjednywać mu przyjaciół oraz dobre i święte powołania.

Świętość dla każdego

Święty?

Może twoje pierwsze skojarzenie to pozłocona postać z obrazka – ze złożonymi rękami, oczami wzniesionymi ku niebu, najlepiej w otoczeniu aniołów i srebrzystej poświaty. To kwestia stylu danej epoki, gustu, wizji artysty, miejsca, w którym ma znaleźć się malowidło lub jego reprodukcja. Nie trzeba wyglądać jak święty z obrazka. „Wielka świętość polega na codziennym wykonywaniu drobnych obowiązków” – zapisał kiedyś św. Josemaría Escrivá. To chyba najlepsza definicja, bo pozwala każdemu poczuć się zaproszonym do świętości. Pracuj skrupulatnie, opiekuj się z miłością tymi, którzy są ci powierzeni, szanuj ludzi, bądź uczciwy – codziennie, w drobnych sprawach, w błahych sytuacjach – bo w nich właśnie polega świętość. Bądź kimś, z kim dobrze jest przebywać. Nie szukaj okazji do wielkich dokonań – mogą nigdy się nie pojawić, nie czekaj na anioła zstępującego pośród jasności – może nigdy ci się nie ukazać, nie szukaj sposobu na zbawienie świata – Bóg już tego dokonał.

Najważniejszy fundament

Trzymaj się zawsze tego, który nigdy nie przemija i który ma tylko jedną zasadę: „będziesz miłował”... Spotkaj się z Nim na modlitwie, po prostu myśl o Nim i pamiętaj. Weź do kieszeni różaniec, odkurz swoje Pismo Święte. Powiedz Bogu, że pewnych spraw nie rozumiesz, że cię coś boli, podziękuj za ludzi, którzy są obok ciebie, za słońce albo za deszcz i za to, że zostałeś powołany do świętości, wypowiedz swą radość z tego, że żyjesz, choć może twoje życie nie jest takie, jak sobie wyobrażałeś. Nie przychodź do Niego na samym końcu, gdy już wszystkie inne sposoby zawiodą, ale zacznij rozwiązywanie problemów od spotkania z Nim. Nie martw się, że Boga nie widzisz, nie słyszysz i że nie czujesz Jego obecności. Pamiętaj, nie musisz być świętym z obrazka. Zostań kimś, kto jako swój fundament wybiera Boga, a później idź i z miłością rób to, co do ciebie należy.

(aw)

Święty Paweł pisał, że wolą Bożą jest nasze uświęcenie. Jeżeli poszukujesz prawdziwego celu życia, to zdecyduj się zostać świętym – tylko tak pozostawisz po sobie ślad, który pomoże innym pójść w dobrym kierunku. Nie próbuj być uduchowioną postacią z pobożnego obrazka, ale z miłością rób to, co do ciebie należy.

Spóźnieni

Listopad, uroczystość Wszystkich Świętych oraz wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych to dla wielu czas zadumy i myśli o przemijaniu. Jak refren powracają do nas tak często powtarzane wersy z utworu ks. Jana Twardowskiego: „Spieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą”. Na co dzień rzeczywiście bardzo się spieszymy, ale mimo to, tak wiele razy nie zdążamy. Nie zdążamy na autobus, nie zdążamy na zielone światło, nie zdążamy przed dzwonkiem, nie zdążamy zanim przyjdzie profesor ani zanim szef zbierze w pracy listy obecności, nie zdążamy na mszę, nie zdążamy zanim dzieci wrócą ze szkoły, nie zdążamy zanim nadejdzie noc. Co gorsze jednak, spóźniamy się z miłością, spóźniamy się z niesieniem pomocy, spóźniamy się z dobrym słowem, z uśmiechem, z przebaczeniem, spóźniamy się z podaniem ręki, z wyjściem naprzeciw i spóźniamy się w końcu na spotkanie z Bogiem.

Skarb wolny od rdzy

Nieraz żyjemy, jakby zęby kół kręcących się w mechanizmie zegara chciały nas pożreć. Pędzimy do celu, który jest bardzo ulotny i który szybko może zostać zjedzony przez mole i rdzę. Pan mówił nam: „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani

rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje” (Mt 6,19–21). Nasza dobra praca, osiągnięte stanowisko, zdobyte zaufanie, szeroka wiedza i nobilitujące znajomości przemijają. Nie minie zaś to, co zrobiliśmy dla innych z miłości. Być może to, czemu poświęcasz swoje życie, jest tylko stratą czasu i złudzeniem, że słusznie postępujesz. Może zatem warto zatrzymać się i pomyśleć, czy to, co teraz robisz, wynika z miłości. Czy to pomnaża twój skarb w niebie, czy tylko zapewnia ci więcej znajomych i powodzenie?

Pozostawiony ślad

Z pewnością myślałeś kiedyś o tym, co czeka cię po śmierci? Wraz z upływem lat takie refleksje pojawiają się coraz częściej. Czy zastanawiałeś się, co zostanie po tobie dla innych, gdy nie będzie cię już pośród żywych? Czy pozostanie po twoim życiu jakiś ślad? Może jeszcze nigdy nie pomyślałeś poważnie o tym, żeby zostać świętym. Pan powiedział: „wolą Bożą jest wasze uświęcenie” (1Tes 4,3). Jeżeli więc szukasz odpowiedzi na pytanie – po co żyjesz, jeżeli potrzebujesz życiowego celu – jeszcze ważniejszego niż skończenie studiów, założenie rodziny, zbudowanie domu, zdobycie nowych kwalifikacji, wygranie z choro- bą, zwycięstwo w zawodach, do- wiedzenie prawdy w sporze – to zdecyd-uj się zostać świętym.

Światowe Dni Młodzięży Kraków 2016

*Zasadniczym celem Dni jest skupienie wiary i życia każdego młodego człowieka wokół osoby Jezusa, tak aby On stał się trwałym punktem odniesienia oraz prawdziwym światłem dla każdej inicjatywy i dla wszelkich działań wychowawczych wśród nowych pokoleń.
Taki jest „refren” każdego Światowego Dnia*

(z listu Ojca św. Jana Pawła II do kard. Eduardo F. Pironio)

Spotkanie KDM Madryt 2011

Młodzięży karmelitańska na spotkaniu w Rio

Geneza

Wszystko zaczęło się w 1984 roku w Rzymie, gdzie Jan Paweł II przekazał zgromadzonym tam młodym ludziom Krzyż Roku Jubileuszowego (obecnie jeden z symboli ŚDM). Rok później młodzieży ponownie spotkała się z Ojcem Świętym, tym razem z okazji ogłoszonego przez ONZ Międzynarodowego Roku Młodzięży. Potrzeba takich spotkań była ogromna. Wychodząc na przeciw oczekiwaniom, już 20 grudnia 1985 r. papież Jan Paweł II ustanowił Światowe Dni Młodzięży. Od 1986 r. młodzi nieprzerwanie gromadzą się w każdą Niedzielę Palmową w swoich diecezjach, by wspólnie wyznawać swoją wiarę. Ponadto co dwa lub trzy lata, ŚDM przyjmują charakter globalny – na spotkanie młodych z całego świata przyjeżdża również papież. Takich spotkań odbyło się do tej pory 12. Pierwsze miało miejsce w Buenos Aires w 1987 r., ostatnie – dwa lata temu w Rio de Janeiro. Tam też cały świat dowiedział się od papieża Franciszka, że na następnych „Dniach Młodzięży” spotkamy się w Krakowie.

Kraków 2016

ŚDM odbędą się w dniach od 26 do 31 lipca 2016 r. pod hasłem „Błogosławieni miłosierni albowiem oni miłosierdzia dostąpią”. Wydarzenia centralne w Krakowie mają program wspólny, w którym znalazły się: Ceremonia Otwarcia ŚDM, powitanie Ojca Świętego, droga krzyżowa, czuwanie modlitewne oraz Msza Posłania Misyjnego. Oprócz wyżej wymienionych, dla młodych ludzi przygotowano wiele spotkań formacyjnych, czuwań, spotkań modlitewnych, katechez, konferencji, festiwali oraz gier i zabaw.

Karmelitański Dzień Młodych

Dla wszystkich zgromadzonych wokół Zakonu Karmelitów szczególnym dniem podczas ŚDM będzie 27 lipca 2016 r. Do krakowskiego ogrodu Karmelu przybędą przedstawiciele Zakonu oraz młodzieży zbierającej się przy karmelitańskich klasztorach z różnych stron świata.

Potrzeba wspólnego spotkania karmelitańskiej rodziny młodych wypłynęła w 2010 roku. Doskonałą okazją do tego były właśnie ŚDM. Pierwsze spotkanie o charakterze karmelitańskim odbyło się podczas ŚDM w Madrycie 2011 roku i zgromadziło około 500 osób. Zdecydowano się kontynuować organizację tego typu wydarzenia, wpisując je tym samym na stałe w grafik ŚDM. Karmelitański Dzień Młodzięży odbywał się w Rio w 2013 roku, a za rok młodzieży karmelitańska zawita do Krakowa.

Spotkanie KDM 2016 odbywać się będzie pod hasłem „Życ dla innych”, a patronować mu będzie postać bł. Ojca Hilarego Januszewskiego.

Magdalena Chuchmacz

Jak ty możesz się włączyć w przygotowania do ŚDM i KDM?

1. Działaj w parafii w grupie młodzieżowej.
2. Bierz udział w szkoleniach przygotowywanych przez Centralny Komitet organizacyjny ŚDM
3. Spotykaj się z innymi na modlitwie i czuwaniach.
4. Ugość młodzieży z zagranicy.
5. Zostań wolontariuszem ŚDM/KDM.
6. Weź udział w ŚDM oraz KDM w Krakowie.

Więcej informacji znajdziesz na
www.sdm.karmelici.pl

KALENDARIUM SANKTUARIUM LISTOPAD 2015 r.

1. XI

- Uroczystość Wszystkich Świętych. O godz. 18:30 odśpiewamy uroczyste nieszpory za zmarłych.

2. XI

- Wspomnienie Wszystkich Zmarłych. Po Mszy św. o godz. 9:00 i 19:00 procesja z wspominkami.

3. XI

- Spotkanie III rocznika przygotowującego się do Bierzmowania o godz. 18:00 w Kaplicy Brackiej.
- Spotkanie wolontariuszy KDM o godz. 18:30 w Eliażówce.

9. XI

- Spotkanie II rocznika przygotowującego się do Bierzmowania o godz. 17:00 w Eliażówce.

10. XI

- Spotkanie I rocznika przygotowującego się do Bierzmowania o godz. 16:30 w Kaplicy Brackiej.

11. XI

- Święto Niepodległości. Na Mszy św. o godz. 19:00 modlić się będziemy za naszą Ojczyznę.
- Spotkanie Grupy modlitewnej Beta-nia o godz. 17:15 w sali na krużgan-kach klasztoru.

12. XI

- Spotkanie II rocznika przygotowującego się do Bierzmowania o godz. 15:30 w Eliażówce.

14. XI

- Święto Wszystkich Świętych Zakonu Karmelitańskiego. Nasz Zakon odda-je cześć Wszystkim swoim Świętym. O godz. 18:30 odśpiewamy uroczyste nieszpory za zmarłych karmelitów.

15. XI

- Wspomnienie Wszystkich Zmarłych Zakonu karmelitańskiego.
- Spotkanie z Misjonarzem z Syberii.

17. XI

- Spotkanie III rocznika przygotowującego się do Bierzmowania o godz. 18:00 w Kaplicy Brackiej.

22. XI

- Spotkanie II rocznika przygotowującego się do Bierzmowania o godz. 16:30 w Eliażówce.

24. XI

- Spotkanie I rocznika przygotowującego się do Bierzmowania o godz. 16:30 w Kaplicy Brackiej.

28. XI

- Spotkanie Świeckiej Rodziny Szkaplerznej o godz. 10:00 w Kaplicy Brackiej.

30. XI

- Spotkanie II rocznika przygotowującego się do Bierzmowania o godz. 17:00 w Eliażówce.

Manuskrypty Ojców Karmelitów

W klasztorze OO. Karmelitów znajdują się bogate zbiory manuskryptów, do których obejrzenia wszystkich serdecznie zapraszamy. Pięknie średnio-wieczne iluminowane księgi, graduaty, antyfonarze, dokumenty królewskie i papieskie, starannie pisane noty gospodarcze zachwycają nas po setkach lat dbałością wykonania, precyzją i żywymi kolorami. Po wizytach w skarbcu zapraszamy na **warsztaty kaligrafii**, prowadzone przez profesjonalistę z Krakowskiej Szkoły Kaligrafii, gdzie uczniowie próbują pisać gęsim piórem i powielać średniowieczne wzory liter. Warsztaty trwają około 90 minut.

Szymon Sulecki

Muzeum OO. Karmelitów zaprasza również na:

- pokazy i lekcje muzealne (ekspozyty od XIV wieku)
- lekcje biblioteczne (dotyczące dziejów książki rękopiśmiennej i drukowanej)
- zwiedzanie kościoła i klasztoru

MSZA ŚW. DLA MŁODZIEŻY

NIEDZIELA godz. 19.00

MSZA ŚW. DLA DZIECI

NIEDZIELA godz. 11.00

Ogłoszenia dla dzieci

Kandydatów do scholi zapraszamy w soboty o godz. 16.00 (salka scholi).

Kandydatów na ministrantów zapraszamy do zakrystii w każdą niedzielę przed mszą św. o godz. 11.00.

Porządek nabożeństw w Bazylice oo. Karmelitów

Msze święte

niedziele:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 16.30, 19.00

dni powszednie:

6.00, 6.30, 7.00, 7.30, 8.00, 9.00, 12.00, 16.30, 19.00

Kancelaria parafialna

czynna:

w poniedziałki i piątki

w godz. 9.00-11.30

wtorki

w godz. 18.00-20.00

środy i czwartki

w godz. 16.00-17.30

Furta klasztorna

otwarta w dni powszednie

od godz. 8.00 do 12.30

oraz od 14.30 do 17.30.

W niedziele i święta – nieczynna.

Wszelkie sprawy w tym czasie

załatwiane są w zakrystii.

Namaszczenie chorych:

w nagłych wypadkach tel. 511 376 040